

Sygn. akt: I C 1121/18 upr.

Na rozprawie dnia 12 lipca 2019 r. nie stawił się pełnomocnik powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G., zawiadomiony o terminie.

Pozwana B. Z. nie stawiła się, zawiadomiona w trybie art. 139 § 1 kpc, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Klek
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Emilia Strzelczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lipca 2019 r. w K.

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko B. Z.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 1121/18 upr

UZASADNIENIE

Powód, B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. Z. kwoty 2767,52 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż wierzytelność wynika z umowy pożyczki zawartej przez pozwaną z (...) S.A. w dniu 29.12.2015 r. o numerze (...). Pozwana zaprzestała spłacania rat, do których zobowiązała się zgodnie z postanowieniami w/w umowy, wobec

czego poprzedni wierzyciel wypowiedział pozwanej umowę pożyczki ze skutkiem na dzień 31.05.2016 r. Przedmiotowa wierzytelność została zbyta na rzecz (...), a następnie w dniu 21.12.2016 r. na rzecz powoda w ramach transakcji sekurytyzacji. Na dochodzone pozwym roszczenie składają się : kwota 2 339,91 zł tytułem kapitału i kwota 427,61 zł tytułem odsetek.

Pozwana B. Z. zawiadomiona o terminie rozprawy w trybie art. 139§1 kpc , nie stawiała się na rozprawie i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29.12.2015 r. B. Z. zawarła z (...) S.A. umowę pożyczki o numerze (...), na mocy której otrzymała od pożyczkodawcy kwotę pożyczki 1 500 zł, zobowiązując się do jej zwrotu wraz z prowizją i innymi opłatami w łącznej kwocie 2696,60 zł w 60 tygodniowych ratach.

(dowód : umowa pożyczki k. 31-38)

W dniu 21.12.2016 r. (...) zawarł umowę przelewu wierzytelności z B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G..

(dowód: umowa przelewu wierzytelności– k. 16-19)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności, powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne. Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności z 21.12.2016 r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Zgodnie z w/w umową przedmiotem cesji miały być wierzytelności szczegółowo określone w Załączniku 1 (Lista wierzytelności) , jednak załącznik ten nie został przedłożony. Dołączono jedynie obejmujący przedmiotową wierzytelność wydruk określony jako wyciąg z załącznika do umowy przelewu wierzytelności z dnia 21.12.2016 r. zawartej pomiędzy (...) a B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. (k.20). Wyciąg ten nie jest dokumentem, stanowi bowiem jedynie wygenerowany automatycznie wydruk, który nie wiadomo w jakim trybie został sporządzony, z całą pewnością nie stanowi natomiast wskazanego w umowie sprzedaży wierzytelności Załącznika 1(Listy Wierzytelności). Należy podzielić w tym zakresie stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 15.10.2015 r. w sprawie I ACa 492/15, zgodnie z którym nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów. W żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszone są dane pozwanego i inne informacje. Wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności była także wierzytelność (...) przysługująca względem pozwanego z tytułu zaciągniętej przez niego pożyczki.

Wskazać przy tym należy , iż powód nie przedstawił dowodu nabycia wierzytelności wobec pozwanej przez (...) od wierzyciela pierwotnego.

Wprawdzie powód przedłożył na poparcie swego roszczenia również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k. 14), jednak wyciąg ten jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Zgodnie z treścią art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego pozbawiony jest mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. Samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się bowiem z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność

istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. O ile wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji (nabycia wierzytelności), o tyle do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania istnienia wierzytelności konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów. Domniemanie zgodności z prawdą treści dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie obejmuje faktu istnienia wierzytelności nabytej przez fundusz sekurytyzacyjny w drodze przelewu. Jak wynika z powyższego, jest to dokument, który w postępowaniu cywilnym ma ograniczoną moc dowodową i w ocenie Sądu nie stanowi wystarczającego ani wiarygodnego dowodu na samodzielne potwierdzenie, że powodowi przysługuje określona wierzytelność, a tym bardziej na jej wysokość.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie stanowi dowodu przejścia praw do wierzytelności wobec pozwanej z wierzyciela pierwotnego na powoda.

Skoro zatem nie wykazano tego, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanej, powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak legitymacji czynnej po stronie powoda.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obciążenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwana nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznała powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwaną nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obciążenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanej jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanej. Mając na względzie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.